

15 Απριλίου 2015

Γέροντας Παΐσιος: Εύκολα μην πιστεύετε σε ό,τι ακούτε

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#)

Εύκολα μην πιστεύετε σε ό, τι ακούτε, για τι είναι και μερικοί που τα λένε όπως εκείνοι τα καταλαβαίνουν.

Πήγε μια φορά ένας στον Χατζηαφεντή και του λέει: «Να έχω την ευχή σου, Χατζηαφεντή, εκατό φίδια μαζεύτηκαν εκεί επάνω». «Εκατό φίδια; Πού βρέθηκαν;», απόρησε ο Άγιος Αρσένιος. «Ε, αν δεν ήταν εκατό, πενήντα θα ήταν σίγουρα». «Πενήντα φίδια!». «Είκοσι πέντε πάντως θα ήταν»!

«Είκοσι πέντε φίδια άκουσες να μαζεύτηκαν ποτέ;», του λέει πάλι ο Άγιος. Μετά του λέει ότι ήταν δέκα οπωσδήποτε. «Καλά, του λέει ο Άγιος, συνέδριο είχαν και μαζεύτηκαν δέκα φίδια; Πάψε. Δεν είναι δυνατόν!». «Πέντε θα ήταν», λέει τότε

εκείνος. «Πέντε;». «Ε, δύο θα ήταν». Ύστερα τον ρωτάει ο Άγιος Αρσένιος: «Τα είδες;».

«Όχι, λέει, τα άκουσα να κάνουν μέσα στα κλαδιά “σσς...”». Μπορεί δηλαδή να ήταν και καμιά σαύρα!... Εγώ από όσα ακούω ποτέ δεν βγάζω συμπεράσματα, χωρίς να εξετάσω. Άλλος μπορεί να λέει κάτι, για να κατηγορήσει, άλλος να το λέει απλά και άλλος σκόπιμα.

Τι σκανδαλοποιοί είναι μερικοί! Ήταν δύο φίλοι στην Κόνιτσα πολύ αγαπημένοι. Τις γιορτές και τις Κυριακές δεν γύριζαν μέσα στην πόλη. Έρχονταν στο μοναστήρι, στο Στόμιο. Έψελναν κιόλας. Ύστερα ανέβαιναν στο βουνό, στην Γκαμήλα. Μια μέρα ένας διεστραμμένος τύπος τους έβαλε σκάνδαλα.

Πάει στον ένα και του λέει: «Ξέρεις τι είπε για σένα αυτός; Αυτό και αυτό». Αμέσως έγιναν και οι δύο θηρία και πιάνουν έναν καυγά μέσα στο μοναστήρι! Εν τω μεταξύ εκείνος που έβαλε το φυτίλι έφυγε, και αυτοί δώστου να μαλώνουν. Ο μικρότερος ήταν και λίγο νευρικός και έβριζε τον μεγαλύτερο.

«Τώρα, λέω, τι να κάνω; Βρε τον πειρασμό, τι κάνει!». Πάω και λέω στον μεγάλο: «Κοίταξε, μικρός είναι. Αφού είναι και λίγο νευρικός, μην τον παρεξηγείς. Ζήτησέ του συγγνώμη». «Πάτερ, τι συγγνώμη να ζητήσω, μου λέει, δεν βλέπεις πώς με βρίζει; Εγώ ούτε καν έχω ιδέα από αυτά που λέει». Πάω και στον μικρό και του λέω: «Κοίταξε, μεγάλος είναι. Δεν είναι έτσι που τα βλέπεις τα πράγματα.

Πήγαινε, ζήτησε του συγγνώμη». Αρπάχθηκε εκείνος. Έβαλε τις φωνές: «Θα μαλώσουμε και μαζί, Πάτερ!». «Ε, να μαλώσουμε, ρε Παντελή! Άφησέ με όμως να ετοιμασθώ λίγο...», του είπα και έφυγα. Έξω από το μοναστήρι είχα κάτι ξύλα μακριά, για να φράξω τον κήπο.

Πάω, παίρνω από τετρακόσια μέτρα μακριά ένα ξύλο κοντά στα πέντε μέτρα και το σβάρνιζα σιγά-σιγά, για να τον κάνω να γελάσει. Εκείνος άκουγε που το σβάρνιζα, αλλά πού να φαντασθεί τι το ήθελα! Μπήκα μέσα στην αυλή, σβαρνίζοντας το ξύλο, μέχρι που έφθασα κάτω από τον νάρθηκα. «Σταμάτα, ρε Παντελή, να μαλώσουμε!», του λέω. Έσκασαν στα γέλια και οι δύο, μόλις κατάλαβαν τι το ήθελα το ξύλο! Αυτό ήταν. Έσπασε ο πάγος. Έσκασε ο διάβολος. «Είστε στα καλά σας; τους λέω. Τι είναι αυτά;». Και αγαπήθηκαν πάλι.

-Η διαβολή την ίδια μέρα έγινε;

-Ναι, και βρίζονταν άσχημα! Βλέπεις ο διάβολος τι κάνει; Ο άλλος ίσως τους ζήλευε που ήταν τόσο αγαπημένοι σαν αδέρφια, διέβαλε τον έναν στον άλλον και έφυγε. Η διαβολή είναι πολύ κακό. Για αυτό και ο πειρασμός λέγεται διάβολος. Διαβάλλει. Άλλα λέει στον έναν, άλλα στον άλλον και δημιουργεί σκάνδαλα. Και είδες, τα πίστεψαν οι καημένοι και πιάστηκαν!

-Επίτηδες τα είπε εκείνος;

Ναι, για να τους χωρίσει από... αγάπη, ήγουν από φθόνο...

Από το βιβλίο «Πνευματική Αφύπνιση» Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου Λόγοι Β΄

Πηγή: hellas-orthodoxy.blogspot.gr